

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5433

гр. София, 03.09.2018 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57
състав, в закрито заседание на 03.09.2018 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Теодора Георгиева

като разгледа дело номер **9063** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.204, ал.4 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).
Образувано е по молба на Л. В. О. срещу БНБ, за имуществени вреди в размер на 6 498,33лв., представляващи обезщетение в размер на законната лихва за забавено изплащане на гарантирано вземане от [фирма], изразяващи се в законна лихва за забавено плащане на сумата от 196 000лв., дължима за периода 08.08.2014г.-04.12.2014г., както и присъждане на разноски. Съдът намира, че са налице основания за спиране на производството.

Доколкото ищецът твърди причинени имуществени вреди от неизпълнение на задължения, произтичащи и позовавайки се на норми и на европейското право, то първият въпрос, който стои за разрешаване пред административния съд, е свързан с това дали той е компетентен да разгледа така предявените искове съобразно приложимия процесуален ред. Поради липсата на изрична законова регламентация на процесуалния ред, по който се реализира отговорността на държавата за нарушение на правото на ЕС, е образувано т. д. № 2/2015 на ВКС и ВАС по въпросите: 1. Кой е компетентният съд, който следва да разгледа искова молба с правно основание чл. 4, § 3 от ДЕС, с която се търси реализиране на отговорността на държавата за нарушение на правото на ЕС; 2. Кой е приложимият процесуален ред за разглеждане на искова претенция с правно основание чл. 4, § 3 от ДЕС. Тълкувателното дело е спряно до постановяването на решение на СЕС по образуваното във връзка с преюдициалното запитване на Варненския административен съд дело С-571/16 по въпроса: "Разпоредбата на чл. 4, § 3 от Договора за ЕС и изискванията, поставени от Съда по делото F., следва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат исковете за вреди от нарушения на правото на ЕС да се разглеждат по ред, като този по чл. 45 и чл. 49 от

ЗЗД, който изисква внасяне на пропорционална държавна такса и доказване на виновно поведение, както и по ред, като този по чл. 1 от ЗОДОВ, който макар да предвижда носенето на обективна отговорност и съдържа специални правила, улесняващи достъпа до съд, се прилага само за вреди от отменени незаконосъобразни актове и незаконосъобразни фактически действия/бездействия на администрацията, и не обхваща хипотези на нарушения на правото на ЕС, извършени от други държавни органи, с правни действия/бездействия, които не са отменени по съответния ред?". Свързан с този е и друг поставен въпрос от Варненския административен съд, по който предстои произнасяне на СЕС по дело С-571/2016 г., касаещо преюдициално запитване и Директива 94/19/ЕО, тъй като произнасянето по него, ще е от значение за производството по делото и до произнасяне на ВКС по образувано тълкувателно дело в тази връзка, а именно: "Разпоредбата на чл. 4, § 3 от Договора за ЕС и принципите на равностойност и ефективност, трябва ли да се тълкуват в смисъл, че при липсата на национална уредба, допускат компетентността на съда и реда за разглеждане на исковете за вреди от нарушения на правото на ЕС да се определят според публичния орган, който е извършил нарушението и според характера на действието/бездействието, с което е осъществено нарушението, при положение, че прилагането на тези критерии има за последица разглеждане на исковете от различни съдилища - общи и административни, по различен процесуален ред - ГПК и АПК, изискващ внасяне на различни държавни такси - пропорционални и прости, и доказване на различни предпоставки, вкл. наличието на виновно поведение?". Във връзка с горното съдът намира, че отправеното преюдициално запитване по определение от 04.11.2016г. на АС – [населено място], 8 състав по адм.д. № 560/2016г. до Съда на Европейския съюз се явява преюдициално по отношение на разрешаването на спора в настоящото производство. Поради това съдът намира, че производството по настоящото дело следва да бъде спряно до постановяването на тълкуване от Съда на Европейския съюз по отправеното преюдициално запитване (В този смисъл и определение № 6332 от 22.05.2017г. на ВАС по адм.д. № 5529/2017г. на ВАС). Наред с това с разпореждане от 27.11.2015 г. на председателя на Върховен административен съд и председателя на Върховен касационен съд е образувано тълкувателно дело № 2 от 2015 г. по описа на ВКС за приемане на съвместно тълкувателно постановление от Общото събрание на съдиите от Гражданска и Търговска колегия на ВКС и Първа и Втора колегия на Върховен административен съд, като към момента са поставени въпроси относно компетентността на съдилищата за произнасяне във връзка с приложението на чл. 4, § 3 от Договора на Европейския съюз. Производството по т.д. № 2/2015 г. е спряно до произнасяне на СЕС по дело С-571/2016 г.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че са налице предпоставките по чл. 631 ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 229 ал. 1 т. 4 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА административно дело №9063/2017г. до произнасяне на СЕС по дело

С-571/2016 г. и произнасяне по т.д.№2/2015г. на ВКС и ВАС.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от получаване на съобщението чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Препис от определението на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните

СЪДИЯ